

troet at skyldes Thinget og Hestesagen at fore-
 slaae paany at optage Bestemmelser, der kunne
 give Anledning til Fornyeelse af de Forhold;
 jeg her har omtalt. Jeg har ikke villet tilbage-
 holde, hvad jeg her har udtalt, fordi jeg har
 troet, at det engang var paa Tiden at tale
 reent ud om disse Forhold, saa at man for
 Fremtiden kunde komme til at undgaae en
 Gjentagelse af dem. Jeg har været med at
 stemme for, at Stamtutteriet skulde bestaae,
 men flyttes til Jylland, ikke fordi jeg troer, at
 Hesteopdrættene deraf ville komme til at nyde
 noget særdeles Godt, men fordi jeg holder mig
 overbevist om, at naar Institutet kommer paa
 et Sted, hvor det bliver besøgt af Mange,
 og navnlig af Fjell, som forstaae sig paa den
 Slags Sager, vil det være aldeles umuligt, at
 det kan vedblive at bestyres paa samme Maade
 som tidligere.

Efter hvad jeg her har opløst, behøver jeg
 nu vistnok ikke at opfordre Nogen til at stemme
 imod det Forslag, som er stillet af den nævnte
 ærede Rigsdagsmand, og hvori han er bleven
 understøttet af 14 Medlemmer; jeg troer ikke,
 Nogen vil være istand til at modsigede de factiske
 Forhold; jeg har anført, og jeg paatager mig
 ialtsald, dersom det skulde behøves, af de Act-
 stykker, der ere meddeelte Udvalget, at bevise
 Rigtigheden af mine Udtalelser.

Judenrigsministeren ad interim:
 Det forekommer mig ikke, at det, den ærede
 Rigsdagsmand anførte, kunde tale imod at
 stemme for Endringsforslaget, thi alle de
 Grunde, den ærede Rigsdagsmand hente fra
 en formeentlig vigtig Bestyrelse af Stam-
 tutteriet, ramme jo kun en enkelt Mand; men
 man giver ikke Lov for en enkelt Mand. Der-
 som det forholder sig, som han sagde, burde jo
 heller ikke denne Mand bestyre Stutteriet i
 dets nuværende Skikkelse, og det er altsaa et
 reent administrativt Spørgsmaal. Jeg skal ikke
 gaae ind paa den hele Række af Anker, som
 her ere anførte, thi de vedrøre, som sagt, ikke
 Loven, men ere administrative Spørgsmaal,
 som under en anden Form, f. Ex. under en
 Interpellation, ville kunne finde deres rette
 Sted. — Jeg vil naturligtvis ikke see mig
 istand til at gaae ind paa den hele Række af

Enkeltheder, som den ærede Rigsdagsmand
 fremførte, men efter Commissionens sidste Er-
 klæring har jeg al Anledning til at antage, at
 den anseer Stamtutteriet for at være i Frem-
 vært, og om det ogsaa kan være indløbet for-
 skjellige Feil, saa mener den dog, at der er en
 god Stamme, og at der derfra skal udvilde sig
 en constant Race; det er Commissionens ud-
 trykkelige Erklæring. Jeg mener derfor ikke,
 at der af de nævnte Grunde er nogen virkelig
 Anledning til at stemme mod det stillede En-
 dringsforslag, der vel ikke ganske stemmer over-
 eens med Regjeringens Forslag, saaledes som
 det oprindelig lod, men som dog kommer det
 meget nær, meget nærmere end det, der nu
 staar i Loven. Jeg kan forøvrigt ikke lægge
 stor Vægt paa, om Forslaget bliver vedtaget
 eller ikke, da det jo er en given Sag, at denne
 Lov ikke vil kunne gjenneføres i de saa Dage,
 der ere tilbage af denne Session, og jeg skal
 af den Grund ikke opholde mig videre ved den
 ærede Rigsdagsmands Udtalelser. De En-
 dringsforslag, der ere stillede af Udvalget, ere
 vistnok vigtige, og jeg skal derfor for mit Ved-
 mende tiltræde dem.

Bonne: Jeg skal ikke gaae meget ind paa
 de hippologiske Betragtninger, som den ærede
 Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds
 (Blitzen-Finecke) nylig udtalte, men kun tillade
 mig at gjøre nogle Bemærkninger angaaende en
 Udtalelse, som det forekom mig, han stadigt holdt
 fast ved, nemlig den, at Venævnelsen „det freder-
 riksborgske Stod“ bruges. Det er vistnok me-
 get pænkeligt at afgjøre, hvorlidt eller hvorme-
 get Blod af det tidligere frederiksborgske Stod
 der er tilbage hos de Individer, som nu ere
 tilstede af det nu saakaldte frederiksborgske
 Stod, men dette forekommer mig heller ikke at
 være Hovedsagen, thi det bliver under alle
 Omstændigheder kun en Feil ved Venævnelsen.
 Hovedsagen for mig er, om de Individer,
 hvoraf Stamtutteriet bestaaer, eller endeel
 af dem, ere gode eller slette, og efter de prak-
 tiske Doime, der ere udtalte derom, troer jeg,
 det maa være Tilfældet, at der er mange gode
 Individer; de Betænkninger, der ere fremkomne
 fra den nedsatte Commission, tyde ogsaa paa,
 at der stadigt bliver flere og bedre Indivi-